

[Erusvang.]

ballage, lejeforhøjelser samt konsekvens af ændret lovgivning, øgede omkostninger til lys, varme o. lign.“

Jeg vil endelig også gerne dokumentere Grosserer-Societetets henvendelse af 7. februar, hvor man på side 2 siger, at „dette lovgivningskompleks vil diskriminere handelsvirksomheder i forhold til produktionsvirksomheder derved, at udefra kommende omkostningsstigninger eksempelvis vedrørende transport og forsikring ikke kan medregnes, hvorved avancerne udtrykt i kroner og øre vil blive faldende. Specielt skal vi indtrængende anmode om, at transportomkostninger og stigninger heri på grund af benzinpriser indfortolkes i udtrykket hjemtagelsesomkostninger“. Sådan kunne man nævne og dokumentere en lang række ting.

Jeg er selvfølgelig opmærksom på, at handelsministeren i betænkningen allerede har taget stilling til nogle af disse ting. Jeg er også opmærksom på, at der under udvalgsbehandlingen er opnået en aftale om indsættelse af et nyt kapitel II om prisdæmpende aftaler. Men jeg må stadig væk fastholde, at selv om man sammenholder disse nye bestemmelser med bestemmelsen i § 4, så er denne bestemmelse for mig særdeles uklar, og der er en række af de udgiftsposter, som erhvervene har påpeget, som jeg ikke kan se kan komme ind under den gældende undtagelseslovgivning, hvad jeg finder måtte være rimeligt. Dette er årsagen til, at centrum-demokraterne har stillet et ændringsforslag til § 4 i det pågældende lovforslag. Da vi ikke er medlemmer af det pågældende udvalg, er det stillet uden for betænkningen, og det lyder som følger:

„Monopoltilsynet kan, hvor forholdene på afgørende vis taler herfor, gøre undtagelse fra bestemmelserne i §§ 1-3.“

Netop ved at bruge den formulering, „hvor forholdene taler herfor“, således at den er generel, lever man op til det ønske, som erhvervslivet i en række af sine henvendelser har givet udtryk for.

Når man dernæst indfører ordene, at det skal være på afgørende vis, at noget skal tale herfor, så har man også sat en spærrebom op, så det ikke er et hvilket som helst tilfældigt forhold, der skal berettige til at søge en dispensation.

Med disse bemærkninger på enkelte centrale punkter vedrørende det foreliggende lovkompleks kan jeg i øvrigt tilsige mit partis positive indstilling til den videre behandling af lovforslagene.

Kurt Hansen (VS):

Så ser det ud, som om de partier, der er rede til at foretage statsindgrebet, har fundet sammen om, hvorledes det skal gøres.

Det væsentlige i dette lovkompleks er forlængelsen af de kollektive overenskomster, men for at få det hele til at se retfærdigt ud, hvilket i sagens natur er vanskeligt, er der lagt op til en række følgelove med indgreb over for andre grupper, der er placeret uden for LO-området. Disse følgelove skal så bruges til at få indgrebene til at se ud, som om de er mindre uretfærdige.

Foringelserne over for de gruppers økonomiske forhold, der ligger uden for LO-området, tjener udelukkende det formål yderligere at nedskære den del af værditilvæksten, der går til aflønningen af alle former for lønarbejde for dermed at gøre kapitalens profit større. Man søger her at bilde folk ind, at nu må vi holde sammen om at holde igen. Det er landets interesser, der står på spil, men hvis interesser er det, der tales om? Vi taler hele tiden om landets interesser, men det må gøres meget, meget klart, at det, man taler om, når man i det store flertal herinde taler om landets interesser, er kapitalejernes interesser, det er ikke lønarbejdernes interesser, men det forslag, der ligger foran os her, fortæller os meget klart og tydeligt, at lønarbejderne igennem en indkomstpoltisk løsning skal betale omkostningerne for den krise, vi står midt i.

Det er ikke bare klart for VS, men det er også klart for mange, mange arbejdere, der daglig må stå ude på arbejdspladserne og knokle, at det her simpelt hen er en cementering af de forhold, folk derude bydes. Det ændringsforslag, som socialistisk folkeparti har stillet til lovforslag nr. 122 om forlængelse af kollektive overenskomster og aftaler m. v., som indebærer, at mindstebetalingen pr. time i den kommende overenskomstperiode skal sættes til 25 kr., og at dyrtidsreguleringen for henholdsvis voksne arbejdere og lærlinge og ungarbejdere under 18 år skal være 50 øre i timen, kan vi stort set godt gå